

PERSONVERNEMNDA

Vår dato:
15.12.2025

Deres dato:

Unntatt offentlighet
Offl. § 13, jf. popplyl. § 24 (1) og fvl. § 13

Vår referanse:
25/13777

Datatilsynets
referanse:
20/03290-22

Vedtak i sak PVN-2024-28: Klage over Datatilsynets avgjørelse om å avslutte sak om innsyn i personopplysninger

Saken gjelder klage fra A – som senere har endret etternavn – på Datatilsynets avgjørelse 11. april 2024 om å avslutte sak om innsyn i og sletting av personopplysninger hos Jehovas vitner.

1. Sakens bakgrunn

A kontaktet Datatilsynet 20. august 2020 og klaget på trossamfunnet Jehovas vitners behandling av sine personopplysninger.

A anførte at han ikke har fått innsyn i alle personopplysninger som er registrert om ham hos Jehovas vitner, og at han heller ikke har fått bekreftet at personopplysningene er slettet.

A gjør gjeldende at Jehovas vitner behandler hans personopplysninger uten å ha grunnlag for det. A viser til at hans personopplysninger er behandlet i forbindelse med utstøtelsen av hans fraskilte ektefelle, som senere har giftet seg med en annen mann. Selv om A og ekskonen er skilt, er ekteskapet i strid med retningslinjene til Jehovas vitner ettersom A ikke har vært utro. Ekskonen ble derfor innkalt til et såkalt dømmende utvalg i X menighet, hvor temaet blant annet var om A hadde vært seksuelt aktiv i tiden etter bruddet. Ifølge A har den «dømmende eldste» plikt til å ta notater under slike møter. Innsynskravet rettet seg blant annet mot opplysningene i disse notatene.

På bakgrunn av flere tips påa Datatilsynet 10. februar 2021 Jehovas vitner å redegjøre for hvem som er behandlingsansvarlig for behandlingen av personopplysninger om trossamfunnets medlemmer i Norge.

Jehovas vitner opplyste i svarbrev 4. mars 2021 at behandlingsansvaret er delt mellom Jehovas vitner sentralt og de lokale menighetene. Hvem som har behandlingsansvar i et konkret tilfelle, beror på hvilke opplysninger det er tale om og hva som er formålet med behandlingen.

Datatilsynet påla i to brev 10. mai 2021 Jehovas vitner sentralt og den lokale menigheten i X å redegjøre nærmere for behandlingen av personopplysninger mer generelt, og for behandlingen av As personopplysninger spesielt.

A har i flere skriv til Datatilsynet redegjort ytterligere for sitt syn på saken.

I brev til Datatilsynet 11. juni 2021 redegjorde Jehovas vitner for saken på vegne av trossamfunnet sentralt og på vegne av menigheten i X, og vedla to brev som var sendt til A fra avdelingskontoret i

Danmark henholdsvis 8. desember 2019 og 10. september 2020. I tillegg var også et generelt samtykkeskjema om bruk av personopplysninger vedlagt.

A fikk tilsendt en kopi av brevet 11. juni 2021. Han ga sine merknader i brev til Datatilsynet 5. august 2021.

Datatilsynet sendte 18. august 2022 et nytt krav om redegjørelse til Jehovas vitner. Spørsmålene ble besvart i brev 7. oktober 2022.

I avgjørelse 11. april 2024 avsluttet Datatilsynet saken. Datatilsynet la til grunn at opplysninger om årsaken til at A var ekskludert, var slettet, og at Jehovas vitner ikke lagrer opplysninger om As seksuelle forhold eller andre personopplysninger om ham i forbindelse med domsutvalget til ekskonen. Datatilsynet la videre til grunn at Jehovas vitner hadde rettslig grunnlag for videre lagring av data om A og hans tilknytning til trossamfunnet etter personvernforordningen artikkel 6 nr. 1 bokstav f og artikkel 9 nr. 2 bokstav d og f. I tillegg konkluderte Datatilsynet med at A hadde fått innsyn i alle sine personopplysninger, jf. forordningen artikkel 15 nr. 1.

A ble orientert om tilsynets avgjørelse i brev samme dag. Han klaget 5. mai 2024. Datatilsynet la til grunn at klagen var fremmet rettidig, behandlet klagen og opprettholdt sin avgjørelse. Saken ble oversendt til Personvernemnda ved brev 23. august 2024. Partene ble orientert om saken i brev fra nemnda, og fikk anledning til å komme med kommentarer. Menigheten i X har i e-post til nemnda 1. oktober 2024 uttalt at menigheten ikke har ytterligere kommentarer i saken.

Saken ble behandlet i nemndas møte 17. november og 15. desember 2025. Personvernemnda hadde følgende sammensetning: Marius Stub (leder), Ruth Louise Osborg, Morten Goodwin, Malin Tønseth, Malgorzata Agnieszka Cyndecka, Heri Ramampiaro og Bjørn Aslak Juliussen. Fra nemndas sekretariat var fagdirektør Anette Klem Funderud, førstekonsulent Soz Abdul-Rahman og konsulent Anders Mørstad Bråthen også til stede.

2. As syn på saken i korte trekk

A gjør gjeldende at han ikke har fått innsyn og kopi av alle dokumenter som inneholder hans personopplysninger.

Det kan ikke tillegges avgjørende vekt at Jehovas vitner opplyser at trossamfunnet har gitt innsyn i alle personopplysninger om ham. Det er kjent fra andre saker at Jehovas vitner behandler særlige kategorier av personopplysninger uten å ha rettslig grunnlag for det. Trossamfunnet har blant annet fått sterk kritikk av en undersøkelseskomisjon i Australia for behandlingen av personopplysninger i overgrepssaker mot barn. Det vises til kommisjonens rapport, som er offentlig tilgjengelig.

At det samme kan være tilfelle i As sak, underbygges av de instruksjoner som fremgår av Eldsteboka. Det fremgår der at de eldste skal behandle og arkivere opplysninger om «den andre ektefellen». Det er ikke fremlagt opplysninger som tilsier at disse anvisningene ikke er fulgt.

I tillegg til de opplysninger som allerede er samlet inn, gjør A gjeldende at Jehovas vitner foretar en løpende innsamling av personopplysninger uten å ha rettslig grunnlag for det. Også denne praksisen har støtte i Eldsteboka.

A anfører at det videre er påfallende at Jehovas vitner har valgt å trenere saken, og at trossamfunnet har valgt å svare Datatilsynet ved bruk av så mange religiøse henvisninger at det er vanskelig å forstå deler av meningsinnholdet. Dersom Jehovas vitner ikke hadde hatt noe å skjule, ville det ha vært mer nærliggende å svare åpent og direkte.

3. Jehovas vitners syn på saken i korte trekk

Jehovas vitner gjør gjeldende at A har fått innsyn etter forordningen artikkel 15 nr. 1 i egne personopplysninger i brev 8. desember 2019 og 10. september 2020.

A har både fått innsyn i de aktuelle personopplysningene, og i formålet med behandlingen og dessuten de opplysninger som er regnet opp i forordningen artikkel 15 nr. 1 bokstav a til h.

Jehovas vitner avviser at de behandler opplysninger om As seksuelle forhold. Trossamfunnet oppbevarer kun et minimum av personopplysninger som det foreligger rettslig grunnlag for. Videre opplyser Jehovas vitner at menigheten kun har beholdt de personopplysningene som det ble opplyst om i brevet datert 8. desember 2019. Jehovas vitner bekrefter videre at X menighet ikke lenger behandler noen personopplysninger om A og at de personopplysningene som det ble opplyst om i brevet datert 8. desember 2019, er slettet.

Når det gjelder henvisningen til Eldsteboka, gjør Jehovas vitner gjeldende at det er vist til en utdatert versjon (2019-versjonen) og at det er gjort betydelige endringer siden den gang.

4. Personvernemndas vurdering

4.1 Rammene for klagesaken

A har bedt om innsyn i – og kopi av – de personopplysninger som Jehovas vitner har lagret om ham. Han har videre bedt om en bekreftelse på at de opplysningene som ble nedtegnet under behandlingen i det dømmende utvalget, nå er slettet. For nemnda har A i tillegg anført at Jehovas vitner mangler behandlingsgrunnlag for den løpende innsamling av personopplysninger som han mener pågår.

Datatilsynet la til grunn at A har krevd sletting, og tok stilling til dette kravet i avgjørelsens punkt 3.1. I klagen opplyser A at dette bygger på en misforståelse, og understreker at han «ikke [har] krevd sletting», men bare «kopi av dokumenter». A påklager ikke Datatilsynets avgjørelse om ikke å pålegge sletting, og han fastholder heller ikke kravet om en bekreftelse på at opplysningene er slettet. Nemnda finner derfor ikke grunn til å drøfte de spørsmål dette reiser.

Når det gjelder spørsmålet om lovligheten av en eventuell løpende innsamling av personopplysninger, bemerker nemnda at dette spørsmålet ikke er behandlet i Datatilsynets avgjørelse. Dette spørsmålet ble først reist etter at Datatilsynet hadde behandlet saken, og reiser andre faktiske og rettslige spørsmål enn det Datatilsynet så langt har tatt stilling til. Etter nemndas syn faller det derfor utenfor rammene av klagesaken å ta stilling til disse spørsmålene, jf. forvaltningsloven § 34 annet ledd. Dette forholdet må eventuelt bringes inn for Datatilsynet i en ny sak.

Sakens hovedspørsmål er etter dette om A har fått oppfylt sin rett til innsyn i – og kopi av – de personopplysninger som Jehovas vitner har lagret om ham.

Nemnda har vurdert om også spørsmålet om Jehovas vitner har behandlingsgrunnlag, kan anses for å være en del av klagesaken. Når det gjelder de opplysninger som Jehovas vitner har opplyst at trossamfunnet behandler, kan det blant annet reises spørsmål om rekkevidden av adgangen til å behandle opplysninger om «tidligere medlemmer». Tilsvarende spørsmål vil melde seg når det gjelder eventuelle opplysninger som A foreløpig ikke har fått kopi av. Siden det foreløpig ikke er avklart hvilke personopplysninger Jehovas vitner behandler, har nemnda valgt å la disse spørsmålene ligge.

4.2 Innsynskravet

4.2.1 Noen rettslige utgangspunkter

Forordningen artikkel 15 har regler om den registrertes rett til innsyn.

Etter artikkel 15 nr. 1 har den registrerte «rett til å få den behandlingsansvarliges bekreftelse på om personopplysninger om vedkommende behandles, og, dersom dette er tilfellet, innsyn i personopplysningene». Den registrerte har videre rett til å få informasjon om bl.a. «formålene med

behandlingen» (bokstav a), «de berørte kategoriene av personopplysninger» (bokstav b), «mottakerne eller kategoriene av mottakere som personopplysningene er blitt eller vil bli utlevert til, særlig mottakere i tredjestater eller internasjonale organisasjoner» (bokstav c) og «dersom det er mulig, hvor lenge det forventes at personopplysningene vil bli lagret, eller, dersom dette ikke er mulig, kriteriene som brukes for å fastsette denne perioden» (bokstav d).

Etter artikkel 15 nr. 3 første punktum skal den behandlingsansvarlige «gjøre tilgjengelig en kopi av personopplysningene som behandles».

Formålet med innsynsretten i artikkel 15 er å sikre åpenhet og gi den registrerte kontroll over hvordan personopplysninger behandles. I fortalepunkt 63 uttrykkes dette slik:

«En registrert bør ha rett til å få innsyn i personopplysninger som er samlet inn om vedkommende, og til på en enkel måte og med rimelige intervaller å utøve denne retten for å forvise seg om og kontrollere at behandlingen er lovlig. Dette omfatter de registrertes rett til å få innsyn i egne helseopplysninger, f.eks. opplysninger i egen pasientjournal om diagnoser, undersøkelsesresultater, behandlende leges vurderinger og enhver behandling som er gitt, eller enhver intervensjon som er utført. [...]»

Et tilsvarende syn er lagt til grunn i EU-domstolens praksis, se dom 22. juni 2023 i sak C-579/21 *Pankki S* avsnitt 59, dom 12. januar 2023 i sak C-154/21 *Österreichische Post AG* avsnitt 42 og dom 27. februar 2025 i sak C-203/22 (*Dun & Bradstreet*) avsnitt 53.

Artikkel 15 må ses i sammenheng med de generelle prinsippene om rettferdig og åpen behandling av personopplysninger i artikkel 5 nr. 1 bokstav a. Det følger videre av artikkel 12 nr. 1 at kommunikasjon med den registrerte, som anmoder om innsyn, skal gjennomføres på en «kortfattet, åpen, forståelig og lett tilgjengelig måte og på et klart og enkelt språk».

4.2.2 Har A fått oppfylt sin rett til innsyn?

I brev 8. desember 2019 har Jehovas vitner gitt en punktvis oppregning av de personopplysningene som Jehovas vitner og X menighet oppgir å ha lagret om A. Nemnda drøfter først om han med dette har fått oppfylt sin rett til innsyn i disse opplysningene. Deretter vil nemnda drøfte om det er sannsynlighetsovervekt for at Jehovas vitner – sentralt eller lokalt – har lagret andre opplysninger om ham.

Nemnda er enig med Datatilsynet i at den punktvis oppregningen av personopplysninger i brev 8. desember 2019, oppfyller As rett til innsyn etter artikkel 15 nr. 1. Samtidig er det på det rene at A ikke utelukkende har krevd innsyn – han har i tillegg krevd kopi av personopplysningene, jf. artikkel 15 nr. 3 første punktum. Forordningen definerer ikke hva som utgjør en «kopi», men på dette punkt gir EU-domstolens dom 4. mai 2023 i sak C-487/21 *Österreichische Datenschutzbehörde* avsnitt 23 veiledning ved tolkingen:

«Selv om databeskyttelsesforordningen ikke inneholder en definisjon af det således anvendte begreb 'kopi', skal der tages hensyn til dette udtryks sædvanlige betydning, der, som generaladvokaten har anført i punkt 30 i forslaget til afgørelse, betegner en nøjagtig gengivelse eller afskrift af en original, således at en rent generel beskrivelse af de oplysninger, der er genstand for behandling, eller en henvisning til kategorier af personoplysninger ikke svarer til denne definition. Det fremgår desuden af ordlyden af denne forordnings artikel 15, stk. 3, første punktum, at oplysningspligten vedrører de personoplysninger, der er genstand for den omhandlede behandling.»

I avsnitt 45 sammenfatter EU-domstolen sitt syn slik:

«Henset til ovennævnte betragtninger skal det bemærkes, at de første tre præjudisielle spørsmål fra den forelæggende ret skal besvares med, at databeskyttelsesforordningens artikel 15, stk. 3, første punktum,

skal fortolkes således, at

retten til at få en kopi af de personoplysninger, som den dataansvarlige behandler, indebærer, at den registrerede får udleveret en nøjagtig og forståelig gengivelse af alle disse oplysninger. Denne ret indebærer retten til at få en kopi af uddrag af dokumenter, såvel som hele dokumenter eller uddrag fra databaser, som bl.a. indeholder de nævnte oplysninger, hvis udleveringen af en sådan kopi er nødvendig for at gøre det muligt for den registrerede effektivt at udøve de rettigheder, som vedkommende er tillagt ved forordningen, idet det understreges, at der i denne henseende skal tages hensyn til andres rettigheder og friheder.»

EU-domstolen har holdt fast ved denne tolkning i senere praksis. Et eksempel på dette er EU-domstolens dom 22. juni 2023 i sak C-579/21 *Pankki S* avsnitt 64 og 65:

«64 I denne henseende har Domstolen allerede fastslået, at det således anvendte begreb 'kopi' betegner en nøjagtig gengivelse eller afskrift af en original, således at en rent generel beskrivelse af de oplysninger, der er genstand for behandling, eller en henvisning til kategorier af personoplysninger ikke svarer til denne definition. Det fremgår desuden af ordlyden af denne forordnings artikel 15, stk. 3, første punktum, at oplysningspligten vedrører de personoplysninger, der er genstand for den omhandlede behandling (jf. i denne retning dom af 4.5.2023, Österreichische Datenschutzbehörde og CRIF, C-487/21, EU:C:2023:369, præmis 21).

65 Den kopi, som den dataansvarlige skal give, skal indeholde alle de personoplysninger, der behandles, udvise alle de karakteristika, der gør det muligt for den registrerede effektivt at udøve sine rettigheder i henhold til denne forordning, og den skal derfor gengive disse oplysninger fuldstændigt og nøjagtigt (jf. i denne retning dom af 4.5.2023, Österreichische Datenschutzbehörde og CRIF, C-487/21, EU:C:2023:369, præmis 32 og 39).»

Det er på det rene at en kopi av det dokumentet – eller de dokumentene – som personopplysningene er inntatt i, vil oppfylle retten etter artikkel 15 nr. 3. Retten til kopi vil også kunne oppfylles dersom det gis kopi av «uddrag av dokumenter», eller dersom det i stedet gis en «nøyaktig gengivelse eller afskrift av en original».

I den foreliggende sak er det ikke gitt noen kopi av de aktuelle dokumentene, og det er tilsynelatende heller ikke gitt noen nøyaktig gjengivelse eller avskrift av de aktuelle personopplysningene. Det ser i stedet ut til at listen er en sammenstilling av personopplysninger som er hentet fra forskjellige kilder. Det kan etter nemndas syn reises spørsmål ved om dette utgjør «en nøjaktig gengivelse eller afskrift av en original», slik EU-domstolen krever. Det vises videre til Kuner mfl., *The EU General Data Protection Regulation (GDPR)* s. 464, hvor det fremgår at "it does not allow anyone a limitation of the scope of the right to only cover a summary of the personal data being processed". Under enhver omstendighet inneholder ikke oppregningen tilstrekkelige opplysninger om hvor personopplysningene er hentet fra, eller hvilken kontekst de inngår i. Oppregningen inneholder derfor ikke alle de karakteristika som er nødvendig for at A effektivt skal kunne utøve sine rettigheter etter forordningen, jf. *Pankki S* avsnitt 65.

Denne delen av klagen tas derfor til følge.

Spørsmålet om Jehovas vitner har lagret andre personopplysninger om A, reiser vanskelige bevissspørsmål som partene ser forskjellig på. I slike tilfeller følger det av det alminnelige beviskravet i

forvaltningssaker at forvaltningen – etter at saken er utredet i tråd med forvaltningsloven § 17 første ledd – vil måtte legge det mest sannsynlige faktum til grunn for sin avgjørelse.

Kravene til utredningsplikten sammenfattes slik i HR-2017-2376-A avsnitt 33 til 36:

«(33) Etter ordlyden i forvaltningslova § 17 første ledd og § 33 femte ledd er utgreiingsplikta generell og svært omfattande. Det ville likevel føre til unødig ressursbruk om forvaltninga hadde plikt til å greie ut forhold som var utan tyding for saka. Det følgjer difor allereie av føremålet, framheva i førearbeida, at ein ikkje kan ta den generelle utgreiingsplikta heilt på ordet, jf. NUT 1958: 3 side 161:

‘Formålet med saksforberedelsen er å skaffe til veie alt det materiale av faktisk og rettslig art som er nødvendig for sakens avgjørelse.’

(34) For det første følgjer det av tilvisinga til «nødvendig» at kravet til grundigheit må tuftast på ei avveging mellom omsynet til å oppnå eit forsvarleg resultat og ein tenleg ressursbruk. Som framheva i Rt-2011-111 avsnitt 52 har det også tyding kor inngripande vedtaket er. Omsynet til barnets beste kjem eg attende til.

(35) For det andre følgjer det av tilvisinga til «nødvendig for saken» at kravet til utgreiing må ta utgangspunkt i dei konkrete spørsmåla som forvaltninga skal ta stilling til i den enkelte saka.

(36) Utgreiingsplikta kan med dette seiast å vera relativ – avhengig av karakteren av saka og kva som er dei relevante spørsmåla i saka. Utgreiingsplikta må tilpassast dei konkrete omstenda i saka.»

Nemnda har i utgangspunktet ingen innvendinger mot Datatilsynets saksutredning. Datatilsynet har pålagt Jehovas vitner å svare på en rekke spørsmål i saken, og har fulgt opp de svar som er gitt med ytterligere spørsmål. Etter nemndas syn gir svarene likevel ikke *i seg selv* tilstrekkelig grunnlag til å fastslå at det ikke er lagret andre personopplysninger om A enn de opplysningene som er regnet opp i brevet fra Jehovas vitner.

A har anført at hans fraskilte ektefelle ble ekskludert fra Jehovas vitner som følge av at hun etter skilsmissen giftet seg på ny uten å være fri til å gjøre det, bibelsk sett, og at det i den forbindelse ble samlet inn og lagret personopplysninger om ham, blant annet om hans seksuelle forhold.

Nemnda har oppfattet det slik at den såkalte «Eldsteboka» gir anvisning på hvordan en slik prosess skal gjennomføres. Eldsteboka ser ut til å endres med jevne mellomrom. Dersom man legger As forklaring til grunn, var det antakelig Eldsteboka i 2019-versjonen som gjaldt på det tidspunktet den påstøtte eksklusjonen fant sted.

Det ser ut til å fremgå av Eldsteboka kapittel 12:72 at tre vilkår må være oppfylt for at en person som er skilt, skal være fri til å gifte seg på ny:

«Hvis en person skal være bibelsk sett fri til å gifte seg på nytt, må tre betingelser være oppfylt: (1) seksuell umoral (porneia), (2) den uskyldige ektefellen har vraket (avvist en forsoning med) den andre, og (3) det er oppnådd en endelig, juridisk skilsmisse. (Matt 5:31, 32; 19:9; Hebr 13:4) Hvis for eksempel en person som vil gifte seg på nytt, innrømmer at han har gjort seg skyldig i seksuell umoral etter at hans forrige ektefelle tok ut en juridisk skilsmisse, eller hvis hans forrige ektefelle har innrømmet å ha begått seksuell umoral etter skilsmissen, er begge bibelsk sett fri til å gifte seg på nytt.»

Det fremgår her at det første vilkåret - kravet om «seksuell umoral (porneia)» - innebærer at det kan være relevant å avklare om «hans forrige ektefelle har innrømmet å ha begått seksuell umoral etter

skilsmissem». Nemnda antar at dette innebærer at As seksualliv etter skilsmissem vil kunne være relevant for vurderingen av hvorvidt hans fraskilte ektefelle er bibelsk fri til å gifte seg på nytt.

Nemnda oppfatter det videre slik at den fraskilte ektefellens sak er behandlet i et domsutvalg. I Eldsteboka 2019 kapittel 21 er saksbehandlingen i slike utvalg beskrevet nærmere. Følgende punkter ser ut til å kunne ha betydning for den foreliggende sak:

- Det skal skrives «et kort sammendrag av saken» med «relevante fakta og den endelige konklusjonen om personens forhold til menigheten» (Eldsteboka 2019 kap. 21:21)
- Sammendraget skal – sammen med skjema S-77, forkynnerens opptegnelser og eventuelle e-poster, brev og andre saksdokumenter – beholdes og legges i en «lukket konvolutt» (Eldsteboka 2019 kap. 21:22)
- Den lukkede konvolutten skal legges i «menighetens arkiv» (Eldsteboka 2019 kap. 21:25)
- Sakskonvolutter som inneholder opplysninger om «personer som ikke er blitt gjenopptatt», skal «oppbevares på ubestemt tid» (Eldsteboka 2019 kap. 21:26)

I Datatilsynets pålegg om redegjørelse 18. august 2022 er det stilt en rekke spørsmål om dette. I svarbrevet fra Jehovas vitner 7. oktober 2022 bekrefter Jehovas vitner at et domsutvalg har behandlet eksklusjonen. Det bestrides imidlertid at trossamfunnet lagrer opplysninger om As seksuelle forhold, og det fremheves dessuten at det ikke lenger er Eldsteboka fra oktober 2019 som er gjeldende. Det opplyses derimot ikke hvilken versjon som nå er gjeldende, eller på hvilke punkter den nye versjonen skiller seg fra den gamle.

Etter nemndas syn er det tilsynelatende en viss spenning mellom de retningslinjer som følger av Eldsteboka, og det svaret som Jehovas vitner har gitt. Nemnda er oppmerksom på at Eldsteboka fra oktober 2019 er avløst av senere versjoner. Det må imidlertid antas at domsutvalget som behandlet eksklusjonen, fulgte retningslinjene i Eldsteboka fra 2019. De punktene som er fremhevet ovenfor, taler for at det ble samlet inn opplysninger om As seksuelle forhold under utvalgets behandling av saken, og at disse opplysningene skal oppbevares i en «lukket konvolutt» i «menighetens arkiv» på «ubestemt tid». Det er ikke fremlagt opplysninger som kan sannsynliggjøre at saken ikke ble behandlet i tråd med de retningslinjer som gjaldt på den tiden. Etter nemndas syn vil opptegnelser av personopplysninger i en lukket konvolutt anses som «behandling», så lenge konvolutten er organisert i et system med formål om gjenfinning, jf. EU-domstolens dom 10. juli 2018 i sak C-25/17 *Tietosuoja* avsnitt 61. Siden konvolutten skulle lagres i trossamfunnets arkiv, vil dette utgjøre manuell behandling i et register under personopplysningslovens og personvernforordningens virkeområde.

Jehovas vitner opplyser i sitt svarbrev 7. oktober 2022 at de «kan bekrefte at klageres tidligere kone på et tidspunkt ble ekskludert, men ikke av den grunnen som klager anfører». For nemnda er det ikke nødvendig å ta standpunkt til hva eksklusjonsgrunnlaget var. Spørsmålet er om det under behandlingen i domsutvalget eller på et annet tidspunkt er samlet inn og lagret opplysninger om As seksuelle forhold. Retningslinjene i Eldsteboka peker i retning av at dette kan være gjort.

Etter nemndas syn underbygges dette av Jehovas vitners svarbrev 7. oktober 2023. Der opplyses blant annet følgende:

«Vi kan imidlertid også bekrefte at X menighet ikke lenger behandler noen personopplysninger om klageren og at de personopplysningene som det ble opplyst om i brevet datert 8. desember 2019, er slettet.»

I brevet 8. desember 2019, som det vises til her, fremgår følgende:

«Historikken knyttet til medlemsskapet ditt, deriblant informasjonen om at du nå er ekskludert, er dessuten nødvendig for å ivareta våre berettigede religiøse interesser. [...]»

At X menighet «ikke [...] lenger» oppbevarer noen personopplysninger om A, tyder på at slike opplysninger har vært samlet inn og lagret. Dersom man videre ser dette i sammenheng med at As seksualliv etter skilsmissen er relevant for hvorvidt hans fraskilte ektefelle er fri til å gifte seg på nytt, er det etter nemndas syn vanskelig å se bort fra at disse opplysningene kaster lys over nettopp dette. Dette er i tilfelle forenlig med det A opplyser i sin klage til Jehovas vitner i Danmark, hvor blant annet følgende fremgår:

«Etter opplysninger fra min kone (og andre JV) ble det holdt et dømmende utvalg hvor [ekskonen] var tiltalt for polygami / umoralt ektenskap. De eldre ønsket opplysninger om mine eventuelle seksuelle aktiviteter selv om jeg ALDRI har gitt min tillatelse til at slike opplysninger skulle innhentes av disse.

Det ble under møtet tatt notater av alle tre eldste og disse skal angivelig ha blitt ødelagt etter møtet. (ifølge vaktårnets rutiner) Selv dersom det sistnevnte er utført, betyr det at Vaktårnet midlertidig hadde et skriftlig register over mine seksuelle aktiviteter. Jeg har heller ikke gitt Vaktårnet rettighet å behandle min opplysninger midlertidig. Ut fra min erfaring med Vaktårn organisasjon er jeg 100% overbevist om at opplysninger om meg fortsatt blir oppbevart.»

Datatilsynet spurte for øvrig uttrykkelig om «hvilke opplysninger om klager som er blitt behandlet [...] i forbindelse med domsutvalget til ekskonen», men denne delen av spørsmålet ble ikke besvart.

Datatilsynet legger til grunn at Jehovas vitner har sannsynliggjort at A nå har fått innsyn i alle opplysninger som gjelder ham. Etter nemndas syn er saken foreløpig ikke tilstrekkelig opplyst til at det er grunnlag for å trekke en slik konklusjon.

Etter nemndas vurdering etterlater svarbrevene fra Jehovas vitner – sammenholdt med retningslinjene i Eldsteboka 2019 og de opplysninger som A har gitt – enkelte spørsmål som burde ha vært undersøkt nærmere før avgjørelse ble truffet. Selv om saken er grundig behandlet av Datatilsynet, mener nemnda likevel at den delen av saken som gjelder mulig innsamling og oppbevaring opplysninger om As seksuelle forhold, så langt ikke er tilstrekkelig opplyst, jf. forvaltningsloven § 17 første ledd. Denne delen av avgjørelsen må derfor oppheves.

Saken returneres til Datatilsynet for videre behandling av spørsmål om innsynsrett og eventuelt også om behandlingsgrunnlag, jf. artikkel 58 nr. 1 a til f.

Denne delen av klagen tas etter dette også til følge.

Vedtaket er enstemmig.

5. Konklusjon

1. A har krav på kopi av de personopplysninger som Jehovas vitner behandler om ham, jf. forordningen artikkel 15 nr. 3 første punktum.
2. Den delen av Datatilsynets avgjørelse 11. april 2024 som fastsetter at det for øvrig ikke er grunn til å treffe vedtak overfor Jehovas vitner om brudd på forordningen artikkel 15, oppheves. Denne delen av saken sendes tilbake til Datatilsynet for ny behandling.

Marius Stub
leder

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ikke håndskrevet underskrift.